

A korszerűség kérdéseiről

DÉL-MAGYARORSZÁG

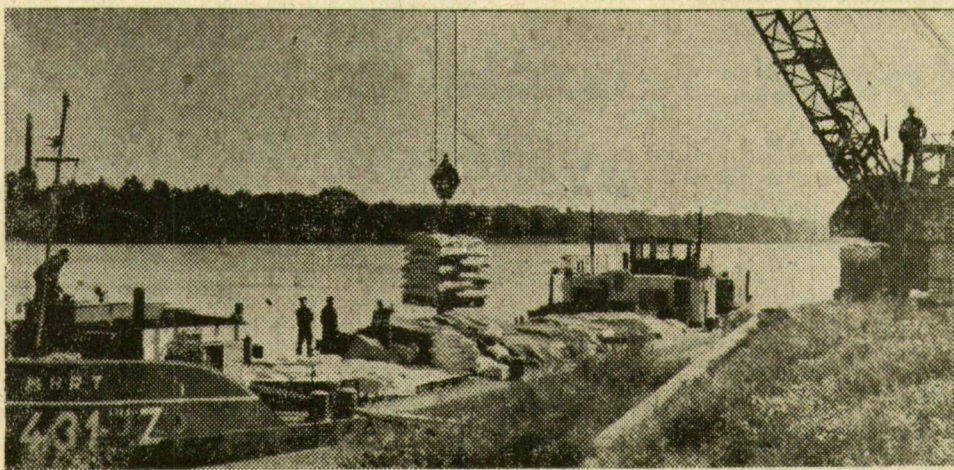
A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

58. évfolyam, 227. szám

Ára: 70 fillér

Péntek, 1968. szeptember 27.

Megindult a tiszai teherhajózás

Kirakják az uszályt

Somogyi Károlyné felvétele

A napokban beszélgettünk szálamigvári vezetőkkel és sok minden szóba került. Örömmel újságotlák a gyár fejlődését és ecsetelték azokat a követelményeket, amelyek a korszerű ipar fogalmába tartoznak. Mint mondják, ez is legalább olyan fontos, mint az, hogy jó pártvezetőséget válasszon a párttagság.

A kezdeti időben, amikor még az ipartelepítés koncepciója elindult, arról volt szó, hogy minél több üzemet adni az elhanyagolt területeknek, közöttük Csongrád megyének, Szegednek is. Ez belevágott abba a helyzetbe, hogy hazánkban az ipar elosztása eléggé egyenetlen volt (és még ma is az). Akkor a mennyiségi tényezők voltak a legfontosabbak. Főként abból a szempontból, hogy sok munkáskézt várt munkára, s a nők nagy tömege is jelentkezett, akik a háztartások helyett üzemekben kíváncsiak dolgozni, hogy segítsenek a család létfenntartásában. Nagyon helyes elkötelezés volt ez akkor, és ma sem lehet róla lemondani. Tévedés úgy fogalmazni, hogy az ipartelepítés most már a vége felé jár.

Szükséges ezt hangsúlyozni, mert vannak olyan vélemények, amelyek az ellenkezőjét állítják és ily módon olyan következtetésre akarnak jutni, hogy Csongrád megyében, Szegeden ipart telepíteni igen bajos, mert nincs munkaerő. Ezt így kategorikusan kimondani könnyelműség, mert nem felel meg a valóságnak. Közgazdasági és statisztikai számítások arról győznek meg bennünket, hogy Csongrád megyében és Szegeden is van munkaerő. Nem kell messzebb menni, csak megnézni a munkaerőtartalékok hivatalának nyilvántartását. Továbbá figyelembe venni azt, hogy az általános- és középiskolákból a következő három évben igen nagyszámú lány és fiú kerül ki, akik munkára jelentkeznek, szakmát akarnak tanulni és elhelyezkedni az iparban, a mezőgazdaságban. De figyelembe veendő az is, hogy a termelőszövetkezetek gazdasági meg-
alapozottságában az is benne van: amit csak lehet géppel elvégezni, s ezáltal könnyíteni a munkán, csökkenteni a fizikai munkaerő igénybevételét. Az elmondottak már cáfolatul szolgálhatnak arra, hogy nincs, illetve kevés a munkaerő.

Természetesen olyan ipartelepítésre van szükség, amely megfelel a korszerűség fogalmának. Vagyis, olyan technikai és műszaki színvonalon álló ipar kell, amely biztosítja a termelékenységnek egy meghatározott, de igen magas fokát. Ezzel azt is mondjuk, hogy a műszaki fejlesztés és a technikai színvonal nem játszhat másodlagos szerepet az elképzelésekben, még akkor sem, ha átmenetileg meg kell akadni az általánosanál gyengébb technikai, műszaki színvonalon. Szinte mindenütt elsőrangú kérdéssé válik az ipar technikai, műszaki színvonalának nagyon intenzív fejlesztése, mert enélkül nem lehet boldogulni. Az ipari üzemek közötti versengésnek egyik legjelentősebb tétele: a fejlettebb, korszerűbb technikára épített üzem olcsóbban és gazdaságosabban termel. Ezt az alapelvet Csongrád megye és Szeged műszaki értelmisége nagyon jól ismeri, érti, és amilyen mértékben anyagi fedezet áll rendelkezésére, a gyakorlatban érvényesíti is.

A korszerűség fogalmakörébe tartozik a tudomány és az ipar kapcsolatának olyan összhangja, amelyből most már egyre jobban a gyakorlat lát kézzel fogható hasznot. Több kezdeményezés történt, hogy a tudományos eredményeket a gyakorlatban alkalmazzák. A Délalföldi Mezőgazdasági Kísérleti Intézet eredményei jelentős szerepet játszanak a termelőszövetkezetek korszerű fejlődésében és gazdaságosabb termelésében. Az ipar területén ez a törekvés szintén elismerésre méltó, de itt a tudomány felhasználása nem annyira a helyi tudományos bázisokból kerül ki, hanem inkább a műszaki tudományok és egyéb más kutató intézetekből, a megyén kívüli helyekről. Voltaképpen Szegeden is létezik az ipari munkával összefüggő tudományos tevékenység, s ezek lehetőségeinek felhasználása már nagyon időszerű lenne. A szegedi kutatóintézetek és a tudományos tanszékek már több hasznos eredményt adtak át a szegedi iparnak, de sajnos, itt a lehetőségek koránt sincsenek kimerítve. Nagyobb kezdeményezésre van szükség mindkét oldalon, hogy bátrabban kerüljenek gyakorlati alkalmazásra azok a hasznos elgondolások, kísérletek, amelyek kedvezőbbé teszik üzemünkben a munka termelékenységét, ennél fogva hasznosabbá válhat a gazdálkodás.

A korszerűség fogalmába ez is beletartozik. S ez a válasz arra is, hogy Csongrádban és Szegeden nem munkaerőhiányról kell beszélnünk, amely gátolná az ipartelepítés folytatását, hanem az ipar műszaki, technikai színvonalának fejlesztéséről és arról, hogy az ide kerülő ipar technikai és műszaki színvonala feleljen meg a mai és a holnapi követelményeknek is.

Ezeket szükséges szóvá tenni, mert a félreértések és félremagyarázások nagyon károsak lehetnek megyénk és városunk jövője szempontjából.

SOMOGYI BÉLA

Tegnap kikötött Szegeden a 431-Z számú korszerű, önjáró uszály. Műtrágyát hozott Tiszaszederkényből, nitrogént. Délután már megkezdtek a rakodást, a hatalmas daru húszasával emeli ki az uszály gyomrából a műanyagzsákokba csomagolt műtrágyát és teherautóra rakja, hogy azonnal indulhasson a járat a termelőszövetkezetekbe, állami birtokokra. Két esztendővel ezelőtt már próbálkoztak a tiszai szállítással, s az idén az AGROTRÓSZT, az Autóközlekedési Trósz, a MAHART és a KPM Központi Szállítási TANÁCSA közreműködésével — a 10. sz. szegedi AKÖV szervezésében — létrejött a megállapodás, hogy a Csongrád megyei mezőgazdasági nagyüzemeknek ezer vagon nitrogént a Tiszai Vegyikombinátról a folyón szállítanak a helyszínre. A közúti szállítást a be- és kirakodásnál az AKÖV gépcsohajai végzik.

Tart az őszi munkák dandárja, ilyenkor a közös gazdaságokban minden járműre, erőgépre nagy szükség van, hiszen hordják a szőlőt, a cukorrépát, a kukoricát, s nem érnek rá a műtrágyát is fuvarozgatni. A MÁV-nál szintén csúcspont van, így nagy könnyebbség, hogy bekapcsol-

ták a szállításba a tiszai járatot, amellyel olcsóbb, gazdaságosabb. Ez a kombinált szállítási mód lényegében megfelel a háztól-házig akciónak, hiszen a termelőüzemek csak megrendelik a nitrogént és a központi majorokban, mérgekamráknál rakják le az árut.

Tiszaszederkényben naponta 20 vagon nitrogént raknak az uszályokba. Amikor egy-egy „vízijármű” megtelik, indul Szegedre. Ma szintén érkezik egy. Összesen 6 uszályt kapcsolnak be a szállításba, s egyik-egyik — 41-42 vagonnyi műtrágyát fuvaroz a víz hátán. Könnyebbség az is, hogy az 50 kilogrammos műanyagzsákokba csomagolt nitrogén a nagyüzemekben könnyebben elraktározzák, mert a felhasználásra elsősorban a tél végi fejtrágyázók idején lesz szükség.

Az elmúlt esztendőben összesen 4000 vagonnal adott el a megyei AGROKER a mezőgazdasági nagyüzemeknek, az idén pedig ezt a folyamatos szállítást is beleértve, 7800 vagonnal. A tiszai hajózás folyamatosan tart és jövőre is így juttatják el a Tiszai Vegyikombinát termékét megyénkbe, de nem csak Sze-

geden üzemeltetnek majd kikötőhelyeket, hanem más városokban, községekben is.

Újabb pártküldöttségek érkeztek

A kommunista és munkáspártok nemzetközi tanácskozását előkészítő bizottság ülésére csütörtökön Budapestre érkezett a Bolíviai Kommunista Párt, a Ciprusi

Dolgozó Nép Haladó Pártja, a Csehszlovák Kommunista Párt és a Lengyel Egyesült Munkáspárt küldöttsége.

Hazaérkezett a szegedi pártmunkásküldöttség

Hazaérkezett a szegedi pártmunkásküldöttség, amely Deák Béla elvtársnak, az MSZMP Szeged városi végrehajtó bizottsága tagjának, a városi pártbizottság osz-

tályvezetőjének vezetésével az Ukrán Kommunista Párt Odessza városi bizottságának meghívására baráti látogatást tett Szeged szovjet testvérvárosában.

Befejeződik az iskolavillamosítás

Ma délután Domaszéken a Külső-Feketeszéli iskolánál bensőséges kis ünnepséget

rendeznek. Ünnepe ez. Ekkor gyullad ki ebben az iskolában a villany. Immár rendszeresen visszatérő jelenség ez Domaszéken. Legutóbb karácsonykor egy másik tanyai iskolában cserélte fel a kormos petróleum lámpákat az éltető villany. Az utóbbi időben 1 millió 200 ezer forintot költöttek erre. Így két iskolát, egy orvosi rendelőt, két pedagógus lakást, egy boltot, egy vendéglőt és 86 tanyát kapcsoltak be a közvilágításba. A községfejlesztési alapról 200 ezer forintot biztosítottak, a többit a lakosság adta össze, vagy társadalmi munkával dolgozta le. Igaz, a mórahalmi földművelőszövetkezet is belesegített 15 ezer forint erejéig.

A tavaly megkezdett villamosítási program most lezárult. A faluban a hét iskola közül kettőben még esténként petróleum lámpa fénye mellett tanulnak az iskolások, de ott sem sokáig. A tervek elkészültek, megkötötték a szerződéseket, s jövőre már ezekben az iskolákban is kigyullad a villany. Az eddigi munkálkodást a Csongrád megyei Építőipari Vállalat végezte, dicsérendő módon.

A Szonda-5 pályája

A „Szonda-5” elnevezésű szovjet automata űrállomást 1968. szeptember 15-én bocsátották fel a Föld-Hold-Föld pályára és hétnapos út után az űrállomás szeptember 21-én második kozmikus sebességgel visszatért a Földre. A rajz a „Szonda-5” útját mutatja: 1. A „Szonda-5” megkezdte pályáját. 2. Indulás a Hold felé. 3. A röppálya első korrekciója. 4. Repülés a Hold körül. 5. A röppálya második korrekciója. 6. A leszálló szerkezet leválása. 7. Ballisztikus leszállás az atmoszférában. 8. Az űrállomás pályája és a mozgás röppályája korrekció nélkül.

